

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการ ดังนี้

การศึกษาเตรียมการ

การวิจัยเรื่อง "การสอนวรรณกรรมร่วมสมัยโดย เน้นการวินิจฉัยสารในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง" นี้เนื่องจากสังเกตเห็นว่า ปัจจุบันมีปัญหาอันสืบเนื่องมาจากการอ่านกันมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่รู้วิธีอ่านหนังสือดีพอ อ่านแล้วไม่รู้จักวิธีการที่จะวินิจฉัยสารให้รวบรัด เขียนตั้งใจส่งสารอะไรมาให้แก่ผู้อ่านซึ่งนับว่าจำเป็น เพราะผู้อ่านต้องใช้เวลาไตร่ตรองหาเหตุผลประกอบในขณะที่อ่านด้วย อีกประการหนึ่ง สถานศึกษาในกรมการฝึกหัดครูได้กำหนดให้มีการสอนอ่านแก่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในรายวิชาไทย 101 การใช้ภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกหรือวิชาโทภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงในรายวิชาไทย 221 การอ่านทั่วไป ประกอบกับความรู้เรื่องการอ่านวินิจฉัยสารไม่มีหนังสือรวบรวมหลักการให้ที่ใด จะมีปรากฏเป็นข้อเขียนเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามหนังสือต่าง ๆ บางเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าน่าจะมีการศึกษาวิธีสอนอ่านโดย เน้นการวินิจฉัยสาร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างมีความคิด ซึ่งจะทำให้ได้รับประโยชน์จากการอ่านมากที่สุด และเพื่อให้ครูผู้สอนได้เห็นแนวทางการวินิจฉัยสารและแนวทางที่จะสอนนักศึกษาต่อไป

อีกประการหนึ่ง สถาบันฝึกหัดครูกำหนดให้อ่านหนังสือนอกเวลาประกอบการศึกษาวิชาภาษาไทยทุกรายวิชา ผู้วิจัยจึงเลือกวรรณกรรมร่วมสมัย ซึ่งวิทยาลัยครูน่าจะสนใจจากหนังสือที่ได้อ่านแล้ว มาศึกษารายละเอียด คือ

1. ประเภทนวนิยาย เรื่องหลายชีวิต ตอน "หลานชายเล็ก" ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

2. ประเภทบทความ เรื่อง "เพื่อผู้ที่จะเป็นครู" ของ ดร.วิภา เสนานานู
3. ประเภทรอยกรอง เรื่อง "เฮย...เรื่องเล็ก" ของ อุษเชนี

การดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเรื่องการวิจารณ์โดยละเอียด

- 1.1 ศึกษาความหมายและความสัมพันธ์ของการวิจารณ์กับการสื่อสาร
- 1.2 ศึกษาเรื่องการวิจารณ์ คือการอ่านในใจ ที่ความ แลวดแสดงออกโดยการเขียน กับการอ่านในใจ ที่ความ แลวดแสดงออกโดยอ่านออกเสียง
- 1.3 ศึกษาหาความรู้พื้นฐานที่ทำให้มีความสามารถในการวิจารณ์
- 1.4 ศึกษาเกณฑ์การพิจารณาการวิจารณ์
- 1.5 ศึกษากลวิธีการวิจารณ์

ขั้นที่ 2 นำความรู้เรื่องการวิจารณ์ ไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างประชากร

- 2.1 สุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกภาษาไทย จำนวน 30 คน ด้วยวิธีอย่างง่าย

(Random Sampling)

- 2.2 ทดสอบความรู้พื้นฐานทางการวิจารณ์ของนักศึกษาภายในเวลา 1 ชั่วโมง ควบคู่กันงานเขียนที่เนื้อหาสามารถวิจารณ์ได้งายมา 2 เรื่อง คือ บทความเรื่อง "สมเด็จพระบรมราชินีศรีสยาม" และรอยกรอง เรื่อง "ลูกไฟ" พร้อมกับตั้งคำถามนำเพื่อให้ออกตอบในเรื่อง การวิจารณ์

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างประชากรไม่เคยศึกษาเรื่องการวิจารณ์โดยเฉพาะมาก่อนเลย เพื่อความสมบูรณ์ของการทดสอบ จึงให้ความรู้เบื้องต้นในเรื่องการวิจารณ์ แก่กลุ่มตัวอย่างประชากรโดยสังเขป

ผลการทดสอบครั้งนี้ทำให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถวินิจฉัยโรคได้ โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ดังนี้

2.2.1	เข้าใจความหมายของสัญญาณชีพ	นักศึกษามอกไครร้อยละ	60.00
2.2.2	จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง	นักศึกษามอกไครร้อยละ	38.33
2.2.3	อารมณ์ของผู้แต่ง	นักศึกษามอกไครร้อยละ	38.33
2.2.4	ความคิดเห็นของผู้แต่ง	นักศึกษามอกไครร้อยละ	53.33
2.2.5	ความรู้ที่ได้จากผู้แต่ง	นักศึกษามอกไครร้อยละ	96.66
2.2.6	อารมณ์ของผู้อ่าน	นักศึกษามอกไครร้อยละ	43.33
2.2.7	ความคิดแทรกของผู้อ่าน	นักศึกษามอกไครร้อยละ	50.00
2.2.8	ความคิดเสริมของผู้อ่าน	นักศึกษามอกไครร้อยละ	23.33

2.3 ให้ความรู้เรื่องการวิจารณ์วรรณคดี ความรู้เบื้องต้นเรื่องการวิจารณ์ และกลวิธีในการวิจารณ์สารแกกลุ่มตัวอย่างประชากรอย่างกว้าง ๆ และให้เอกสารประกอบคำอธิบาย พร้อมทั้งตัวอย่างแกกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วย

2.4 เลื่องงานเขียน 3 แบบ คือ

นวนิยายเรื่อง หลายชีวิต ตอน "ทานชายเล็ก" ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์

ปราโมช

บทความเรื่อง "เพื่อผู้ที่จะเป็นครู" ของ ดร.วิภา เสนานานู

บทร้อยกรองเรื่อง "เฮย...เรื่องเล็ก" ของ อุษเชษฐ์

ให้เวลาแกกลุ่มตัวอย่างประชากรอ่านงานเขียนทั้ง 3 แบบนี้ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ และกำหนดการล่วงหน้าว่าจะให้มีการอภิปรายกลุ่ม และทำรายงานส่งเพื่อดูว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรมีความสามารถอย่างไรบ้าง ในเรื่องต่อไปนี้

(1) การวิเคราะห์งานเขียนเพื่อวิจารณ์

(2) งานเขียนนั้นส่วนใดเป็น

ก. ข้อเท็จจริง (ความรู้)

ข. ข้อคิดเห็น (ความคิดเห็น)

ค. การแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์

(3) วิเคราะห์และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียนนั้น ๆ

(4) เกิดความคิดแทรกอะไรบาง

(5) ความสามารถในการวินิจฉัยสาร

(6) เกิดความคิดเสริมอะไรบาง ซึ่งอาจจะแบ่งออกได้เป็น

ก. ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่

ข. ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นใหม่

ค. ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นใหม่

2.5 แบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ให้อ่านงาน
อภิปรายในแต่ละกลุ่มว่า จากการอ่านงานเขียนทั้ง 3 แบบแล้ว มีความสามารถในการเรื่อง
การวินิจฉัยสารอย่างไรบ้าง

2.6 ให้อ่านแต่ละกลุ่มรายงานผลการอภิปราย แล้วทำรายงานส่ง

2.7 นำผลการอภิปรายที่ได้จากรายงานมาสรุปความสามารถในการวินิจฉัยสาร
ของนักศึกษา แยกตามงานเขียนที่อ่านได้ ดังต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง หลายชีวิต ตอน ทานชายเล็ก

นักศึกษามีความเห็น ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์งานเขียนเพื่อวินิจฉัยสาร เป็นเรื่องที่ยุ่งยากทำนองเรื่องสั้น
นักศึกษากล่าวว่า มีการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ มีบทสนทนาเป็นบทสั้น ๆ แสดงลักษณะนิสัย
ของตัวละครให้เห็นได้เด่นชัด มีการใช้โวหารอุปมาอุปไมยหลายตอน

2. งานเขียนนั้นส่วนใดเป็น

2.1 ขอเท็จจริง รวบรวมได้เป็นข้อความรู้ที่ถูกต้องพอไว้ และตรงกับความคิด
เห็นส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่

- เจ้านายจะมีหม่อมกักคนก็ได้

- ความเป็นเจ้าสูงส่งเกินไป ทำให้ไม่มีเพื่อนต้องอยู่คนเดียว

- การสมาคมระหว่างเจ้ากับสามัญชนไม่สนิทใจ เพราะสามัญชนไม่กล้า

ตีเสมอ

2.2 ขอคิดเห็น รวบรวมไว้ว่าการแสดงความคิดเห็นของผู้แต่งมี 2

ลักษณะ คือ

- ก. การแสดงความคิดเห็นในลักษณะคำพูดของผู้แต่งโดยตรง
- ข. การแสดงความคิดเห็นของผู้แต่งผ่านบทบาทและพฤติกรรมต่าง ๆ ของ

ตัวละคร

ก. การแสดงความคิดเห็นในลักษณะคำพูดของผู้แต่งโดยตรง คือ

- ผู้แต่งได้แสดงความคิดเห็นว่า คนตรีมีใครทำให้เกิดอารมณ์สุขอย่างเดียว แต่อาจทำให้เกิดอารมณ์ทุกซึกใด จากข้อความว่า "ทานชายเล็กยังเล็กเกินไปที่จะรู้ว่าเสียงดนตรีนั้นทำให้เกิดอารมณ์ทุกซึกใด มิใช่เกิดอารมณ์สุขแต่อย่างเดียว"

- ผู้แต่งได้แสดงความคิดเห็นว่า ชาติกำเนิดอาจจะเป็นอุปสรรคสำคัญของชีวิตก็ได้ จากข้อความที่ว่า "ความเป็นเจ้ากลายเป็นเครื่องพันนาการให้ทานชายเล็กนั่งมองความทุกข์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และมีอยู่รอบตัวโดยไม่สามารถที่จะยื่นมือเข้าไปจัดความทุกข์นั้นแต่อย่างไรได้"

ข. การแสดงความคิดเห็นของผู้แต่งผ่านบทบาทและพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร

คือ

- ผู้แต่งสอดแทรกความคิดเห็นว่า ผู้หญิงถึงแม้จะตกระกำลำบากอย่างไรก็ทนได้เพื่อรักษาเกียรติยศของผู้เป็นสามีและลูกไว้ แม้จะต้องเสียสละความสุขส่วนตัวก็ยอม

- ผู้แต่งได้สอดแทรกความคิดเห็นว่า คนที่ย่อมมีสง่าราศีดีกว่าคนอื่น ๆ

2.3 การแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้แต่ง นักศึกษาไม่สามารถบอกได้ว่าผู้แต่งได้แสดงอารมณ์ของตนโดยตรง หรือแสดงผ่านตัวละครออกมา แต่กล่าวสรุปจากเนื้อเรื่องทั้งหมดว่าผู้แต่งมีอารมณ์ ดังนี้

- สงสารชีวิตที่มีฐานันดรศักดิ์แต่ยากไร้ทำให้พบความลำบาก

- เศร้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะความแตกต่างกันของคนที่มี

ฐานันดรศักดิ์กับสามัญชน

3. ปฏิกริยาที่มีต่องานเขียนในฐานะผู้อ่าน

- สนใจในความอภัพของท่านชายเล็ก
- ยกย่องความรักของแม่ที่มีต่อลูก
- ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของหม่อมแม่ที่ยกย่องลูกจนเกินไป
- คิดว่าชีวิตของผู้แต่งคงคล้ายคลึงกับตัวละครในเรื่อง จึงเขียนเรื่องนี้ขึ้น

เพื่อขอความเห็นใจ

- สดใจกับชีวิตคนที่น่าจะมีความสุข แต่กลับมีความทุกข์ตลอดชีวิต

4. ความคิดแทรก มีดังต่อไปนี้

- การที่ท่านชายเล็กออกจากงาน เพราะเห็นว่าอายุไปก็ไม่ก้าวหน้า
- แม่ไม่ควรรักลูกเกินไป
- หม่อมแม่ไม่ยอมแต่งงานใหม่ เพราะกลัวท่านชายเล็กจะอับอายขายหน้า

ที่มีพอเลี้ยงเป็นสามัญชน

5. วินิจฉัยได้ว่า คนที่มีฐานะมั่นคงค้ำใจจะประสบความสุขเสมอไป แต่ฐานะมั่นคงอาจจะจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความทุกข์ได้

6. ความคิดเสริม มีดังต่อไปนี้

- ถ้าท่านชายเล็กมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้คงไม่มีปัญหา
- แม่ไม่ควรรักและถนอมลูกจนเกินไป

บทความเรื่อง เพื่อผู้ที่จะเป็นครู

นักศึกษามีความเห็น ดังต่อไปนี้

1. สามารถบอกได้ว่าเป็นบทความแสดงความคิดเห็นเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งใช้ศิลปการเขียนหลายอย่าง มีการใช้โวหารอุปมาอุปไมย และยกตัวอย่างประกอบให้เห็นชัดเจน

2. สามารถวิเคราะห์ส่วนประกอบของบทความ

2.1 ข้อเท็จจริงที่รวบรวมได้ คือ

- ผลบวกของส่วนย่อยมีค่าน้อยกว่าส่วนรวม

- โคลัมบัสเป็นผู้คนพบว่าโลกมีรูปกลม
- สิ่งต่าง ๆ ในโลกมีความสำคัญเท่าเทียมกัน
- ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกของอาศัยพึ่งพากัน

2.2 ข้อคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนบทความจะเป็นการ
แสดงความคิดเห็นโดยตรง ซึ่งรวบรวมได้ดังนี้

- ครูควรเป็นช่างเจียรระไนหินมากกว่าเป็นแม่พิมพ์
- คนทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและความรับผิดชอบ
- ถ้าครูเป็น "แม่พิมพ์" โลกจะไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร
- ประเทศเรามีคนมีความสามารถมาก แต่ไม่ร่วมมือกันทำงานจึงทำ

ให้ลาหลังประเทศอื่น ๆ

2.3 การแสดงความรู้สึกรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้แต่ง สามารถบอกได้ว่าผู้แต่งมี
ความรู้สึก ดังนี้

- ไม่พอใจสังคมที่คิดว่าครูเป็นแม่พิมพ์ เพราะการคิดเช่นนี้ทำให้
สังคมไม่ก้าวหน้า

- สดใจกับสภาพสังคมปัจจุบันที่ทอดทิ้งคนที่มีความรู้

3. ปฏิกริยาของงานเขียน มีดังต่อไปนี้

- ได้รับความรู้ใหม่ว่า หน้าที่ของครูควรเปรียบได้กับช่างเจียรระไนหิน
- คิดว่าประเทศไทยควรปรับปรุงอีกหลายด้าน
- เห็นคล้อยตามความคิดที่ว่าครูเป็นช่างเจียรระไนหิน

4. ความคิดแทรก มีดังต่อไปนี้

- ครูที่ดีควรมีความยุติธรรม
- คนโง่มีอันตรายน้อยกว่าคนฉลาด
- น่าจะนำวิธีปฏิบัติความคิดของพระพุทธเจ้ามาใช้สอนในโรงเรียน

5. วิสัยสังสารว่า ผู้เขียนต้องการจะบอกผู้อ่านว่า ครูที่ดีควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะจะทำให้การสอนนั้นประสบความสำเร็จ

6. ความคิดเสริม มีดังต่อไปนี้

- บทความเรื่องนี้มีประโยชน์กับผู้ที่จะเป็นครูมาก ถ้าครูจะยึดถือเป็นแนวทางจะทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง

- ครูหลายคนควรที่จะปรับปรุงตัวใหม่

บทสรุปเรื่อง เฮย... เรื่องเล็ก

นักศึกษามีความเห็น ดังต่อไปนี้

1. สามารถบอกได้ว่าเป็นกลอนแปด ที่มีความไพเราะ มีสัมผัสทั้งนอกและใน

2. งานเขียนนั้นส่วนใดเป็น

2.1 ขอเท็จจริง

- การนำเสนอของคนในสังคมในสมัยที่ผู้ประพันธ์แต่งบทสรุปเรื่องนี้

2.2 ขอความเห็น

- ผู้มีอำนาจในราชการมักจะมีปัญหาของประชาชนเป็นเรื่องเล็กน้อย

2.3 การแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์

- ไม่พอใจกับความเห็นแก่ตัวของคนในสังคม ที่ไม่คำนึงถึงผู้อื่นว่าจะประสบทุกข์ยากอย่างไร ขอเพียงแต่ให้ตัวเองได้รับประโยชน์เท่านั้น

3. ปฏิกริยาต่องานเขียน มีดังต่อไปนี้

- เห็นใจคนยากจนที่ได้รับความยากลำบาก เพราะความเห็นแก่ตัวของคน

ร่ำรวย

- ไม่พอใจความเห็นแก่ตัวของคนมั่งมี

4. ความคิดแทรก มีดังต่อไปนี้

- คนบางคนชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองโดยไม่คำนึงถึงความทุกข์ของผู้อื่น

- ผู้เขียนเรื่องนี้คงต้องการประชดความเห็นแก่ตัวของคนรวย หรือคนมี

อิทธิพลในสังคมปัจจุบัน

5. วินิจฉัยว่า ผู้แต่งต้องการแสดงสภาพสังคมในสมัยนั้นว่าเป็นสังคมที่มีแต่ความหลอกลวง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น

6. ความคิดเสริม

– ผู้ใหญ่หรือผู้มีอำนาจควรจะเห็นใจ และเห็นแก่ประโยชน์ของคนยากจน บาง มีชีวิตที่แตกต่าจากผลประโยชน์แต่เพียงอย่างเดียว เพราะคนจนก็มีชีวิตจิตใจเหมือนกันมีชีวิต

ขั้นที่ 3 การสร้างบทเรียนตัวอย่างการสอนวรรณกรรมร่วมสมัยโดยเน้นการวิจารณ์สาร

นำความรู้เกี่ยวกับการวิจารณ์สารที่นักศึกษาได้จากการอ่านงานเขียนทั้ง 3 แบบ คือ นวนิยาย บทความ และบทร้อยกรอง มาเป็นข้อมูลในการสร้างบทเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถอันจำกัดของนักศึกษาเป็นแนวทาง

ขั้นที่ 4 ชั้นประเมินค่าบทเรียน

นำบทเรียนที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินค่า โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทเรียน

การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

การพิจารณากำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะตามแบบสอบถามเพื่อประเมินค่า ใ้ชีวิตเลือกดังนี้

1. เลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่สนใจศึกษาและทำงานเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย
2. เลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากศึกษานิเทศก์สายวิชาภาษาไทย ซึ่งมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. เลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากอาจารย์สอนภาษาไทยในสถาบันฝึกหัดครู

ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเรียนการสอน

3. เลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากอาจารย์สอนภาษาไทยในสถาบันฝึกหัดครู

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้ทำการวิจัยศึกษาเรื่องการวิจารณ์สาร และทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างประชากร รวมทั้งการนำแบบสอบถามเพื่อประเมินค่าบทเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วรับคืนด้วยตนเอง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมจากหนังสือ วารสาร จุลสาร เอกสารจากห้องสมุดต่าง ๆ คือ หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอสมุดคณะครุศาสตร์ หอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และหอสมุดวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

2. รวบรวมจากการสนทนาและสัมภาษณ์ทางตรง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3. รวบรวมจากข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร

การรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นำบทเรียนที่สร้างขึ้น เอกสารที่นิพนธ์เรื่อง หลายชีวิต ตอน "ท่านชายเล็ก" บทความเรื่อง "เพื่อผู้ที่จะเป็นครู" และบทอภินิหารเรื่อง "เฮย...เรื่องเล็ก" พร้อมทั้งแบบสอบถามเพื่อประเมินค่าไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และนัดวันเวลาที่รับคืนด้วยตนเอง

2. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาสรุปผล รวบรวมเป็นข้อเสนอแนะของผู้ทำวิทยานิพนธ์

ระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลเรื่องการวินิจสาร และจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เริ่มตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2518 ถึงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2519

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการ 2 วิธี คือ

1. ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์พื้นฐานความรู้ทางการวินิจสารของกลุ่มตัวอย่างประชากร

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

P = ร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีความสามารถในการวินิจฉัย

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีความสามารถในการวินิจฉัย

N = จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมดในกลุ่มนั้น (30 คน)

2. ใช้วิธีการแบบบรรยาย

2.1 ใช้วิธีเขียนบรรยาย โดยการเรียบเรียงจากรายงานการอภิปรายของนักศึกษา

2.2 ใช้วิธีเขียนบรรยาย โดยการเรียบเรียงจากผลการประเมินค่าบทเรียนของผู้ทรงคุณวุฒิที่เขียนในลักษณะความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย